

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Ø – zgłoszenie nr 17 429 044

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie R 1375/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów oraz przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Brak prawidłowego określenia podobieństwa na płaszczyźnie wizualnej, fonetycznej i konceptualnej;
- Brak prawidłowego przeprowadzenia całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

**Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2020 r. – Zippo Manufacturing i in. / Komisja
(Sprawa T-402/20)**

(2020/C 271/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zippo Manufacturing Co. (Bradford, Pensylwania, Stany Zjednoczone), Zippo GmbH (Emmerich am Rhein, Niemcy), Zippo SAS (Paryż, Francja) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/502 z dnia 6 kwietnia 2020 r. w sprawie niektórych środków polityki handlowej dotyczących niektórych produktów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w zakresie w jakim środki te mają zastosowanie do strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej i ewentualnych interwenientów kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w wyborze produktów strony skarżącej do celów zastosowania ceł dodatkowych nałożonych zaskarżonym rozporządzeniem ze względu na to, że środki te: a) nie są odpowiednie względem założonych celów; b) wykraczają poza to co konieczne do osiągnięcia założonych w nich celów; oraz c) powodują nieuzasadnione niekorzystne skutki względem strony skarżącej.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji i równego traktowania w wyborze produktów strony skarżącej do celów zastosowania ceł dodatkowych nałożonych zaskarżonym rozporządzeniem ze względu na to, że cła dodatkowe stawiają stronę skarżącą w nierównej sytuacji na rynku Unii bez dostatecznego uzasadnienia co do tego, że dyskryminacja ta była obiektywnie uzasadniona.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych ze względu na brak odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia i zaskarżonych środków w zakresie wyboru produktów strony skarżącej do celów zastosowania ceł dodatkowych ze względu na to, że Komisja Europejska nie przedstawiła wystarczającego i odpowiedniego uzasadnienia w odniesieniu do zastosowania środków względem produktów strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie co do prawa poprzez naruszenie zobowiązań Unii wynikających z porozumień ustanawiających Światową Organizację Handlu (WTO) ze względu na to, że Komisja Europejska, zgodnie z porozumieniem WTO w sprawie środków ochronnych oraz art. 22 ust. 3 uzgodnienia WTO w sprawie rozstrzygania sporów, była zobowiązana do zawieszenia koncesji lub innych zobowiązań w stosunku do tego samego sektora jak sektor, w którym doszło do zniweczenia lub naruszenia korzyści na podstawie odpowiednich środków ochronnych Stanów Zjednoczonych ze szkodą dla gospodarczych i handlowych interesów strony skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji w wyborze produktów strony skarżącej do celów zastosowania ceł dodatkowych nałożonych zaskarżonym rozporządzeniem ze względu na to, że poprzedzający przyjęcie środków proces konsultacji odznaczał się brakiem przejrzystości, strona skarżąca nie została o nim skutecznie i należyście powiadomiona, pozbawiał on stronę skarżącą przysługującego jej prawa do bycia wysłuchanym oraz naruszał jej uzasadnione oczekiwania w zakresie nie podlegania takim środkom.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2020 r. – DZ Hyp / SRB

(Sprawa T-405/20)

(2020/C 271/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: DZ Hyp AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Berger i K. Helle)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie obliczenia składek ex ante do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/2020/24) wraz z załącznikami, w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja wraz z załącznikami I i II dotyczą składki skarżącej, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”)

Skarżąca podnosi, że pozwana powinna była uzasadnić decyzję w języku niemieckim w obowiązującej formie. Ponadto pozwana w wielu aspektach naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ decyzja wraz z załącznikami nawet w wersji angielskiej uznanej za autentyczną nie wskazuje, w jaki sposób i na jakiej podstawie pozwana obliczyła składkę skarżącej.